

Śp. ks. bp prof. dr hab. Tadeusz Pieronek

Urodził się 24 października 1934 roku w Radziechowach na Żywiecczyźnie w wielodzietnej rodzinie jako syn Władysława (legionisty i działacza społecznego) i Pauliny Wolnej. W 1940 roku jego rodzice zostali wysiedleni przez Niemców na Lubelszczyznę, a on wraz z bratem Mieczysławem przebywali u swojego wuja ks. Jana Wolnego – naówczas administratora w Kętach. Tam ukończył 4 klasy szkoły powszechnej. Po skończonej okupacji powrócił do rodzinnych Radziechów, gdzie w 1947 roku ukończył szkołę powszechną. Następnie kształcił się w Liceum Ogólnokształcącym w Żywcu. Po maturze w 1951 roku zgłosił się do Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie. Po ukończeniu studiów teologicznych (rozpoczął je na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, zlikwidowanym w 1954 roku) w 1956 roku z powodu braku odpowiedniego wieku musiał poczekać na święcenia prezbiteratu. W tym czasie rozpoczął studia na Wydziale Prawa Kanonicznego KUL. Święcenia przyjął 26 października 1957 roku w kościele św. Michała Archaniola w Krakowie (na Skalce) z rąk abp. Eugeniusza Baziaka. Uzyskawszy urlop akademicki, od 8 lutego 1958 roku podjął pracę duszpasterską w Bielsku-Białej jako wikariusz parafii pw. Opatrzności Bożej. W 1960 roku ukończył studia na KUL i po obronie pracy *Organizacja prawna kapituły kolegiaty św. Anny w Krakowie* uzyskał stopień doktora prawa kanonicznego. W tym samym roku został mianowany notariuszem Kurii Metropolitalnej w Krakowie. Następnie w latach 1961–1965 kontynuował studia prawnicze na Papięskim Uniwersytecie Laterańskim. Równocześnie w latach 1962–1965 odbył trzyletnie Studium Roty Rzymskiej, uzyskując dyplom adwokata rotalnego. Po powrocie do Polski został mianowany prefektem Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie (1965–1967), obrońcą węzła w Sądzie Metropolitalnym i wykładowcą prawa kanonicznego. W latach 1967–1976 wykładał także na Wydziale Prawa Kanonicznego ATK w Warszawie. Habilitował się w 1975 roku na podstawie rozprawy „*Duplex sententia*

conformis” w sprawach o nieważność małżeństwa w prawie kanonicznym. *Studium historyczno-prawne*. W latach 1974–1980 był prodziekanem Papieskiego Wydziału Teologicznego w Krakowie. Był sekretarzem Synodu Duszpasterskiego Archidiecezji Krakowskiej, zwołanego przez kard. Karola Wojtyłę (1972–1979). Dokumenty Synodu Krakowskiego opublikował w dwutomowej monografii pt. *Duszpasterski Synod Archidiecezji Krakowskiej*, które wydał w 1985 roku. W latach 1975–1983 pełnił funkcję sekretarza I Synodu Prowincji Krakowskiej. Przez lata był krajowym duszpasterzem prawników. W 1983 roku wszedł w skład zespołu ds. przekładu na język polski nowego kodeksu prawa kanonicznego. W 1987 roku uzyskał tytuł naukowy profesora. W tym samym roku został sekretarzem II Ogólnopolskiego Synodu Plenarnego w Polsce (1991–1999). W 1989 roku został konsultorem Papieskiej Rady ds. Interpretacji Tekstów Ustawodawczych.

Był wybitnym znawcą i ekspertem prawa kanonicznego. Jego zainteresowania badawcze obejmowały m.in. prawo publiczne, posoborowe ustawodawstwo synodalne i kwestie dotyczące konkordatu. Był profesorem wizytującym na Wydziale Prawa Kanonicznego Ateneum Świętego Krzyża w Rzymie. Od 1990 brał udział w rozmowach dyplomatycznych z rządem RP w sprawie zawarcia konkordatu ze Stolicą Apostolską. W 1992 roku został biskupem pomocniczym nowo erygowanej diecezji sosnowieckiej, który to urząd formalnie sprawował do 1998 roku. Konsekrowany na biskupa przez św. Jana Pawła II w bazylice św. Piotra w Watykanie 26 kwietnia 1992 roku. Na tarczy herbowej umieścił chustę św. Weroniki i zawołanie „In veritate”. W latach 1993–1998 był sekretarzem generalnym Konferencji Episkopatu Polski. Był także przewodniczącym Kościelnej Komisji Konkordatowej. Po zakończeniu kadencji sekretarza generalnego został rektorem Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie i pełnił tę funkcję przez dwie kadencje (1998–2004). W 2005 został mianowany kanonikiem Kapituły Metropolitalnej na Wawelu. Brał udział w procesie beatyfikacyjnym Jana Pawła II, przewodnicząc trybunałowi rogatoryjnemu w Krakowie (2005–2006). W 2007 roku objął funkcję delegata arcybiskupa metropolity krakowskiego do spraw nauki i kultury. Zmarł nagle 27 grudnia 2018 roku w swoim mieszkaniu na Wawelu. Pochowany został 3 stycznia 2019 roku w krypcie biskupów w kościele św. Piotra i Pawła w Krakowie.

Requiescat in pace.